

Beste theaterliefhebber,

Het seizoen 2014-2015 is ondertussen alweer een maand oud. Het mag gezegd: we hebben onze start niet gemist. Daags na onze openingsproductie, schreef ik aan een collega: *“Wij begonnen het theaterseizoen met een bijzonder goed op dreef zijnde Peter De Graef. ‘Rudy’ was een voorstelling die iets deed met ons publiek én omgekeerd. We maken het (te) zelden mee.”* Een volle zaal had ons helemaal euforisch gemaakt. Dat er voor een artiest van dit kaliber stoelen onbezet blijven: het zou niet mogen zijn!

Was oktober een eerder rustige theatermaand – met wél een vijftal straffe schoolvoorstellingen – in november maken we dit ruimschoots goed. Om te beginnen trekt CC De Steiger nog meer dan vorige jaren de kaart van het NEXT-festival. Op 15 november komt Benjamin Verdonck naar Menen met ‘notallwhowanderarelost’, een productie die geselecteerd werd voor het Theaterfestival 2014. Voor deze bijzondere voorstelling hebben we nog een paar tickets in de aanbieding. Een week later reizen we met de bus naar de Rijks Opera, waar Alain Platels ‘Tauberbach’ geprogrammeerd staat. Deze trip is volzet.

Samen met de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord organiseren we op woensdag 19 november de muzikale familievoorstelling ‘Aan tafel!’. Muzikanten Kobe Proesmans en Gerrit Valckenaers improviseren er (met de medewerking van het jonge

publiek) op los. Ze gebruiken hiervoor een uiterst ongewoon instrumentarium... Voor wie het nog niet zou doorhebben: ‘Aan tafel!’ heeft niets te maken met het gelijknamige televisieprogramma.

En tenslotte trakteren we u – in deze lange koersvrije periode – op een theaterstuk waarin wielrennen de rode draad vormt. ‘Flandrien’ is de nieuwe productie van het Gentse gezelschap Action Zoo Humain en gebruikt het fenomeen ‘koers’ als metafoor voor het leven in Vlaanderen vandaag de dag. *“Flandrien moet een eerbetoon worden, een portret van een oer-Vlaams fenomeen. [...] Alles wat we vinden, of beter: alles wat we zoeken in het leven, zit in de koers. Geluk en verdriet, dromen en struikelen, heroïek, maar ook persoonlijke drama’s. Dat maakt het zo mooi.”* (Zouzou Ben Chikha in De Standaard). Op 21 november komen Zouzou Ben Chikha, Wim Willaert, Tom Vermeir en Mourade Zeguendi in Menen langsgefietst.

Alle details over deze intense theatermaand leest u op de volgende bladzijden.

Hartelijke groet

Bart Bogaert.

In de kijker ...

NOTALLWHOWANDERARELOST

door Benjamin Verdonck / Toneelhuis / KVS

Steekkaart van de voorstelling

**Datum: zaterdag 15 november om 20.15 u.
om 20.15 u. in de studio
i.h.k.v. NEXT Festival**

Van en met: Peter Benjamin Verdonck, Iwan Van Vlierberghe, Sven Roofthoof, Sébastien Hendrickx en Griet Stellamans
Productie: Toneelhuis, KVS - Coproductie: Kunstenfestivaldesarts, Steirischer Herbst (Graz), NXTSTP - Met de steun van het Cultuurprogramma van de Europese Unie.
Let op: nog maar enkele tickets verkrijgbaar!

In 't kort

NOTALLWHOWANDERARELOST is theater tot zijn essentie herleid, een toverdoos die onthaasting biedt voor de drukke buitenwereld. De Theaterkrant noemde deze solo “een pareltje om te koesteren” en Knack sprak van “een subliem uurtje verstillings” en “een forse scheut warme traagheid in deze hectische tijden”. “Less is more,” zo stelde ook de jury van Het Theaterfestival die deze voorstelling selecteerde als een van de beste van het afgelopen theaterseizoen.

Een bijzondere voorstelling van een uniek kunstenaar

Geestdrift (een vrolijk plezier in de absurditeit van de menselijke conditie) en een voorliefde voor het onzegbare.

Weinig woorden, veel touwtjes, sneeuw, kleuren en hoekige figuren, deuren die opengaan en terug toe.

Ga zitten en aanschouw dit weifelend en rusteloos, wispelturig en vluchtig werk. Een diorama, een kijkdoos, een wonderkamer, een tafeltoneel.

Benjamin Verdonck is acteur van opleiding, maar in zijn oeuvre beweegt hij zich vrijelijk doorheen de verschillende vormen van podiumkunsten, performance in de publieke ruimte, objectentheater en plastische installatie. Bij Verdonck gaan bewustzijn en verbeelding hand in hand, taal wordt materie, de ruimte en de voorwerpen gaan spreken. Voor zijn jongste creatie vertrekt Verdonck van het idee van een ‘tafeltoneel’, een mobiel, modulair theater. Een toverdoos waarop en waarin hij als acteur en als toneelknecht optreedt die een soort van poëzie voor oog en oor onthult, al even tastbaar als raadselachtig.

notallwhowanderarelost is een voorstelling met weinig woorden, maar des te meer touwen, kleuren, geometrische figuren, deuren die opengaan en gordijnen die vallen. Een theater op mensenschaal, binnen handbereik, op ooghoogte ...

Uit het juryrapport van het Theaterfestival 2014:

“Op de hectische chaos en de te spectaculaire snelheid van onze maatschappij is deze voorstelling een glashelder antwoord dat blaakt van rust en verstillings. (...) notallwhowanderarelost is als een verkwikkende natuurwandeling (te midden véél zingende vogeltjes) vol subtiele humor en gestoei met de conventies van het theater. Na die wandeling besef je plots de kracht van de traagheid en de stilte. Dankzij de magie van het theater.”

Over Benjamin Verdonck

Benjamin Verdonck (1972) is acteur, theatermaker, schrijver en beeldend kunstenaar. Hij wordt in 2013-2016 ondersteund door Toneelhuis (Antwerpen) en KVS (Brussel). In 2009 ontvangt hij de Vlaamse Cultuurprijs voor Podiumkunsten. Hij maakt tal van voorstellingen en performances waaronder *Hirondelle/ Dooi Vogeltje/The Great Swallow* (een manskoot zwaluwnest op 32m hoogte tegen een spiegelgebouw), *Nine Finger* (met Fumiyo Ikeda en Alain Platel), *313/Misschien wisten zij alles* (van Toon Tellegen met Willy Thomas) en *Kalender 09* (365 dagen actie in Antwerpen). Zijn beeldend werk wordt o.a. getoond in Wiels, M KHA en SMAK.

In de pers bron: Knack.be, 7 mei 2014

Broodnodige driehoekjes

Zelden zo een opgeluchte Benjamin Verdonck gezien én zo een geconcentreerd publiek. En dat allemaal voor wat driehoekjes en touwtjes... *Notallwhowanderarelost* is een voorstelling met een onversneden Verdonckstempel: met een ogenschijnlijk rommeltje aan materialen weet hij pure poëzie én filosofie te brouwen.

Wanneer je de zaal betreedt, ijsbeert Verdonck behoorlijk nerveus door de ruimte die volledig ingenomen wordt door een houten gevaarte, net een ontmanteld poppentheatertje waar enkel het houten geraamte nog overblijft. Behalve het houten geraamte wemelt het ook van de touwtjes. Die touwtjes zal Verdonck het komende uur met zichtbare concentratie bedienen. Aan elk touwtje hangt een houten driehoekje. Die driehoekjes zullen over de houten plankjes – de ‘vloer’ van het poppentheater – schuiven. Trager of wat sneller of met een pirouette. En het enige riedeltje muziek wordt geleverd door een grammfoonplaat met vogeltjesgefluit. Wat er in godsnaam zo verrukkelijk is aan dit ‘door gefluit begeleid ballet van driehoeken’, vraagt u zich af? Net dat. Dat Verdonck een ballet van driehoeken opvoert en dit in opperste concentratie doet. Elke spier in zijn lijf is gespannen om die ene driehoek een pirouette te laten maken terwijl de andere driehoek lijkt te popelen om ook een sprongetje te maken.

Met een minimum aan middelen ontketent Verdonck een maximum aan theatergenot. Geen groots, intellectueel genot maar het genot van in alle stilte genieten van de concentratie waarmee een kunstenaar een intiem spel speelt en ons door dat spel zelfs laat meeleven met de meest banale voorwerpen. Empathie voelen voor houten driehoekjes, het kan alleen in het theater. En dat is meteen de kracht van *Notallwhowanderarelost*. In een samenleving waar een gebrek aan empathie lijkt te regeren en er een nog groter gebrek aan rust en verstillings lijkt te zijn, komt Verdonck net met datgene op de proppen waar we zo nood aan hebben. Plus enkele, wat spectaculairdere circuskunstjes die het uurtje openen en sluiten en als het ware een brug vormen van en naar de echte, op sensatie beluste wereld waarin men vooral zou struikelen over schuifelende driehoekjes.

(Els Van Steenberghe)

In de kijker ...

TAUBERBACH

door NTGent / les Ballets C de la B / Münchner Kammerspiele

Steekkaart van de voorstelling

Datum: zaterdag 22 november om 20.00 u.
in Opéra de Lille

Bus vertrekt om 18.45 u. aan CC De Steiger
I.h.k.v. NEXT Festival

Concept en regie: Alain Platel

Spel: Bérengère Bodin, Elie Tass, Elsie de Brauw, Lisi Estaras,
Romeu Runa en Ross McCormack

Dramaturgie: Hildegard De Vuyst en Koen Tachelet - Muziek: Steven
Pregels - Lichtontwerp: Carlo Bourguignon - Decorontwerp: Alain
Platel, les ballets C de la B - Kostuumontwerp: Teresa Vergho
Geluidsontwerp: Bartold Uyttersprot

In de pers

Zowel De Standaard als Knack Focus gaven vijf sterren aan 'tauberbach' en namen termen als "fundamenteel aangrijpend" en "een hartroerend jongleuospel" in de mond. Het Theaterfestival selecteerde dit meesterwerk als een van de beste producties van het afgelopen seizoen. Het gezaghebbende Duitse tijdschrift Tanz verkoos 'tauberbach' zelfs tot beste Europese dansvoorstelling van het afgelopen jaar.

In 't kort

Een aangrijpend meesterwerk over de waardigheid van het leven op een vuilnisbelt. Als u maar één dansvoorstelling per jaar kan gaan kijken, laat het dan deze zijn.

Een meesterwerk van Alain Platel

Een verlaten stort ergens in een onbestemd niemandsland. Vijf dansers uit het ensemble van Les Ballets C. de la B. die zich dierlijk een weg banen tussen de massa kleren op scène. En daarnaast actrice Elsie De Brauw (NTGent) die volledig opgaat in haar rol als schizofrene vrouw, gebaseerd op een Braziliaanse documentaire over Estamira die al twintig jaar op een vuilnisbelt in Rio de Janeiro leeft. Dat is de setting van 'tauberbach', de nieuwe danstheatervoorstelling van Alain Platel. Voor het bewegingsmateriaal zochten de dansers naar het stukje in hun hoofd waar de beschaving nog geen vat op heeft gekregen. 'Bastaarddans', zo wordt de choreografische taal van Platel vaak omschreven: dans die vanuit de instincten vertrekt en in al haar ongecontroleerdheid een grote kwetsbaarheid blootlegt. Omdat de Gentse regisseur van oorsprong orthopedagoog is, weet hij als geen ander hoe hij vanuit spasmen, tics nerveux en afwijkingen dansfrases kan creëren die niemand onberoerd laten.

Het centrale thema in deze 'tauberbach' is de vraag hoe je een waardigheid kan behouden te midden van bijna onmenselijke omstandigheden. Estamira mag dan al zwaar gehavend zijn door het leven, maar ondanks of dankzij haar gekte is zij een erg charismatische persoonlijkheid met zeer filosofische ideeën. De fragmenten van Bach die gezongen worden door een dovenkoor (tauber-bach) kruipen eveneens onder de huid van de toeschouwer. Voor Platel is Bach pure emotie. Zijn favoriete componist kende de tragedies van het leven en wist daardoor diepmenselijke muziek neer te schrijven.

In de kijker ...

AAN TAFEL!

door Braakland/ZheBilding & HETPALEIS

Steekkaart van de voorstelling

Datum: woensdag 19 november om 13.30 u., 16.00 u.
en 18.00 u. in de studio

Familievoorstelling voor iedereen vanaf 8 jaar

Van en met: Kobe Proesmans en Gerrit Valckenaers

Techniek: Thomas Verachtert en Francis Van Laere - Organisatie:
Stedelijke Academie voor Muziek en Woord i.s.m. CC De Steiger

Aan tafel!

Een lege tafel waar een camera boven hangt. Wat er te zien is – voorlopig niks dus – wordt geprojecteerd. Dan duiken twee heren op. Wie al eens een voorstelling van Braakland/ZheBilding meepikt, herkent meteen Gerrit Valckenaers. Wie thuis is in grooves van het onvoorzichtige type weet dat de andere persoon percussionist Kobe Proesmans moet zijn.

Afwisselend zetten ze iets op de tafel. Ze weten niet op voorhand wat. Maar binnen de kortste keren wordt er muziek op gemaakt. Na iedere 'song' wordt de tafel afgeruimd en wordt een nieuw 'instrument' geïntroduceerd. De spannendste improvisatievoorstelling die een mens zich wensen kan. En ook nog eens van de interactieve soort.

Over de makers

Kobe Proesmans is vooral bekend als energiek en veelzijdig live percussionist. Voor Kobe blijven de klanken van het percussieve ondefinieerbaar. Hierdoor blijft iedere samenwerking en creatie een verrassende zoektocht. Kobe 'el Feo' wordt ook regelmatig gevraagd als groove doctor of als componist. Kobe musiceerde en musiceert met Gabriel Rios, El Tattoo del Tigre, Tony Allen, Zita Swoon, Arno, Bart Peeters, Jef Neve, Anga Miguel Diaz, dEUS, Magnus, Sumie Nagano, Raymond van het Groenewoud, Obatala, Baba Sisoko, Iris Bouche, Sidi Larbi Cherkaoui, Papillon en Dimitri Leue. In april 2010 werd DOPLI, het eerste 'el Feo Projects' album, afgemixt en voorlopig in eigen beheer uitgegeven. Nieuwe 'el Feo Projects' composities en samenwerkingen zijn volop in de maak.

Gerrit Valckenaers studeerde muziekwetenschappen, maar koppelde die studies steeds aan een intens parcours als muzikant. Als multi-instrumentalist (piano, klarinet, saxofoon, percussie, electronica) raakte hij ook gefascineerd door objets trouvés, door de muzikale mogelijkheden van gevonden voorwerpen en klankopnamen. Zo bestaat zijn instrumentarium ook uit gestemde spiegelscherven en stenen, fietswielen, of een kom met water. Het theatrale en visuele van zijn muziek maakte hem tot een veelgevraagd componist voor theater en dans, voor o.a. Braakland/ZheBilding (o.a. Hebzucht, Hitler is dood, De Vreemdeling), Elvis Peeters, Pascale Plateel (o.a. De Koning van de Paprikachips en Ola Pola Potloodgat), Fabuleus, Kopergieterij, Bronks, IrmaFirma, Davis Freeman & Random Scream en Mole Wetherell (Reckless Sleepers). Als radiomaker voor Klara is Gerrit Valckenaers muzieksamensteller voor programma's als Late Night en Mixtuur, goed voor een eclectische blik op alle hedendaagse muziekvormen. Hij is ook leraar muziekgeschiedenis.

In de kijker ...

FLANDRIEN door Action Zoo Humain

Steekkaart van de voorstelling

Datum: vrijdag 21 november om 20.15 u.
in de theaterzaal

Inleidende babbel om 19.30 u

Regie: Zouzou Ben Chikha - **Coaching:** Chokri Ben Chikha
Spel: Wim Willaert, Mourade Zeguendi, Tom Vermeir en Zouzou Ben Chikha - **Kostuums:** Marij De Brabandere - **Techniek:** Niels Ieven
Beeld: Sarah Geypens
Organisatie: CC De Steiger m.m.v. GC Forum

Theater over de koers en (vooral) over het leven

Aan de eindmeet, op de top van de louteringsberg, staat de Flandrien zijn scheppende pers te woord:

"Ah ja, ik zeg 't Marc,
als ons leven te vergelijken zou zijn met een perfecte cirkel,
getrokken door een passer met pin en potlood,
dan kan ik u zeggen, Marc:
De benen waren goed,
mijn pin stond schoon in 't centrum
en mijn potlood stond op scherp.
Maar ge kent dat hé Marc,
er zijn ook gasten,
die een passer hebben met twee pinnen,
en gasten,
die een passer hebben met twee potloden.
En weet ge, Marc
't is simpel hé,
celui qui voyage avec les cochons
doit manger le même pâté.
É?"

Een 'oer-Vlaamse' voorstelling rond het wielrennen met Wim Willaert (Eigen Kweek, Offline, Red Sonja, Ex-Drummer), Mourade Zeguendi (Of-fline, Les Barons, De Vijfhoek), Tom Vermeir (A Brand, Kopergieterij, Tg Ceremonia / Het Kip) en Zouzou Ben Chikha (Union Suspecte, Action Zoo Humain, Compagnie Cecilia).

In de pers bron: De Standaard, 02.10.2014

Vlaanderen is het schoonst van op een koersfiets

Ook acteur Zouzou Ben Chikha heeft de microbe te pakken. Vijf jaar geleden hees hij zich voor het eerst in een wielertenuue. Sindsdien is hij zot van de fiets. 'Fietsen draait om snelheid en vrijheid', zegt hij. 'Je voelt je de held van de weg. Nooit eerder heb ik zoveel van dit land gezien. Vlaanderen is op zijn schoonst van op een koersfiets. Tot je dan afstapt, je bril en helm afzet. Dan kijken mensen raar op. Een West-Vlaamse Tunesiër op een koersfiets? Een curiosum.'

Over sluimerend racisme, of over allochtonen in Vlaanderen, wil het Gentse gezelschap Action Zoo Humain het dit keer niet hebben. Flandrien moet een eerbetoon worden, een portret van een oer-Vlaams fenomeen. Ben Chikha: 'Alles wat we vinden, of beter: alles wat we zoeken in het leven, zit in de koers. Geluk en verdriet, dromen en struikelen, heroïek, maar ook persoonlijke drama's. Dat maakt het zo mooi.' Daarnaast raakt koersen ook aan onze identiteit, vindt hij. 'Blijven trappen, niet zagen: is er iets Vlaamser? Ook Cancellara, of binnenkort een Keniaan die men voor de klassiekers klaarstoomt, zou aanspraak kunnen maken op de titel van Flandrien. Maar zo ontkracht je de mythe. De held die valt en weer rechtkrabbelt; de arme, hardwerkende drommel die het toch maar ver schopt: het is terug te voeren tot het typisch Vlaamse underdoggevoel.'

VDB

In een ruwe collage van tekst, beelden en muziekfragmenten wil Flandrien een herkenbaar beeld oproepen. Inspiratie vonden de acteurs onder meer bij afleveringen van Belga sport over Freddy Maertens, Roger De Vlaeminck en Frank Vandenbroucke. Misschien benaderde VDB wel het best de mythe van de Flandrien, denkt Ben Chikha. 'Zijn charme, zijn humor, zijn pogingen tot een comeback: hij zocht de extremen op, de smalle grens tussen winst en verlies. Vandenbroucke leefde om op een fiets te zitten. Zijn intensiteit en levenswijsheid maken hem tot een theatrale figuur. Zulke gasten vind je vandaag niet meer in topsport, die alles extreem toespitst op meetbaarheid en winst. In het wielrennen is de rock-'n-roll eruit.'

Geert Van der Speeten

